

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 50.170 van 14 november 1994
in de zaak A. 59.761/X-4084.**

In zake : Noëlla EVERAERTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. VAES,
kantoor houdende te LEUVEN,
Vaartstraat 22/19

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van de stad ZOUTLEEUW,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 341, bus 8.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 8 september 1994 namens Noëlla EVERAERTS werd ingediend door haar raadsman R. VAES, advocaat te Leuven, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van Zoutleeuw van 27 april 1994 waarbij verzoekster, bij wege van tuchtmaatregel, van ambtswege wordt ontslagen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur A. VANDENDRIESSCHE op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 1994, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 7 november 1994;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. WERST die, loco Advocaten R. VAES, E. CONRUYT en V. VAN AELST verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur A. VANDENDRIESSCHE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn van Zoutleeuw van 27 april 1994 wordt verzoekster, bij wege van tuchtmaatregel, van ambtswege ontslagen voor feiten waarvoor zij door het Hof van Beroep van Brussel van 13 mei 1993 strafrechtelijk werd veroordeeld, namelijk dat zij, als ambtenaar en gevolmachtigde van de postrekening van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, als mededader, op 5 juni 1986 een som van 112.875 fr. van de rekening heeft afgehaald, zijnde het commissieloon van 1,5 % op de aankoop van kasbons door patiënten van het O.C.M.W.-rustoord, en dat bedrag gestort heeft op de persoonlijke rekening van de voorzitter.

1.2. Deze beslissing wordt aan verzoekster ter kennis gebracht bij brief van 2 mei 1994, samen met een afschrift van de notulen betreffende de tuchtstrafbeslissing. Ook wordt haar medegedeeld :

- dat de beslissing voor advies werd doorgezonden naar het schepencollege, voor goedkeuring naar de bestendige deputatie en voor kennisname aan de provinciegouverneur,
- dat zij over de mogelijkheid beschikt om binnen de 15 dagen na kennisgeving van de beslissing van de bestendige deputatie in beroep te komen bij de Koning,
- dat zij, na "uitputting van de administratieve beroepsmogelijkheden" binnen de 60 dagen "een juridictioneel beroep" kan instellen bij de Raad van State.

Verzoekster verklaart dat de brief van 2 mei 1994 haar op 4 mei 1994 bereikt.

De beslissing van 27 april 1994 komt op het provinciebestuur in eveneens op 4 mei 1994.

1.3. Op 13 mei 1994 beslist het schepencollege van Zoutleeuw een gunstig advies te verlenen in verband met de opgelegde tuchtstraf. Dit advies bereikt het provinciebestuur op 17 mei 1994.

1.4. Verzoeksters raadsman vraagt bij brief van 1 juni 1994 aan de bestendige deputatie wanneer zij het advies van het college van burgemeester en schepenen heeft ontvangen en verzoekt hem een afschrift te mogen ontvangen van de beslissing van de goedkeuring.

1.5. Op 16 juni 1994 beslist de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant de tuchtmaatregel, houdende het ontslag van ambtswege, goed te keuren.

De beslissing vermeldt ook de beroepsmogelijkheid waarover verzoekster beschikt, bij de Vlaamse

regering, binnen de 15 dagen na kennisgeving van de goedkeuring, en bij de Raad van State binnen de 60 dagen.

Deze goedkeuringsbeslissing wordt bij brief van 13 juli 1994 naar verzoekster opgestuurd.

1.6. Op 12 juli 1994 schrijft verzoeksters raadsman aan de Vlaamse Gemeenschap dat hij nog geen beslissing van de bestendige deputatie heeft mogen ontvangen en dat hij daarom het wettelijk voorgeschreven beroep indient.

1.7. Op 1 augustus 1994 beslist de Vlaamse minister van Welzijn en Gezin dat het beroep te laat werd ingediend, zodat het moet verworpen worden.

Volgens de overwegingen van de beslissing is de termijn voor het uitbrengen van advies door het schepencollege en voor het verlenen van goedkeuring door de bestendige deputatie, bij gebreke aan specifieke bepaling dienaangaande, overeenkomstig artikel 110, lid 2 van de O.C.M.W.-wet, vastgesteld op 40 dagen na toezending van de akte aan de bevoegde overheid. In casu is de termijn van goedkeuring beginnen lopen bij inkomst van het advies van het college van burgemeester en schepenen op het provinciebestuur, op 17 mei 1994, en liep hij af op 26 juni 1994.

De goedkeuringsbeslissing van de bestendige deputatie werd wel genomen op 16 juni 1994, maar de kennisgeving ervan werd pas op 13 juli 1994 aan verzoekster verzonden.

Aangezien artikel 110, lid 1 van de organieke O.C.M.W.-wet het ontstaan van een stilzwijgende goedkeuring koppelt aan het verstrijken van de termijn, waarbinnen een beslissing ter kennis moet worden gebracht, kan er "krachtens de wet zelf", geen rekening gehouden worden met een beslissing die laattijdig wordt aangezegd, zodat het laattijdig aangezegd besluit "geen enkel rechtsgevolg kan hebben".

Het verstrijken van de termijn van goedkeuring op 26 juni 1994, zonder dat verzoekster op die dag een beslissing had ontvangen, betekent dat de tuchtstraf op die dag stilzwijgend was goedgekeurd.

De beroepstermijn van 15 dagen, waarover verzoekster overeenkomstig artikel 53, § 3, van de wet van 8 juli 1976 vervolgens beschikte, verstreek op 11 juli 1994 en het beroep werd slechts ingesteld op 12 juli 1994.

Deze beslissing wordt bij brief van 1 augustus 1994 aan verzoekster ter kennis gebracht en op 4 augustus 1994 door haar ontvangen.

Er wordt haar ook medegedeeld dat zij binnen de 60 dagen een beroep bij de Raad van State kan instellen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt; dat zij stelt dat verzoekster bij de Vlaamse regering beroep heeft aangetekend tegen de goedkeuringsbeslissing van de bestendige deputatie, dat dit beroep "op 1 augustus" onontvankelijk werd verklaard omdat het te laat werd ingediend, dat verzoekster tegen deze beslissing geen annulatieberoep heeft ingesteld, dat zij in haar verzoekschrift ook geen middelen aanvoert die tegen deze beslissing zijn gericht, dat derhalve de vraag rijst naar de ontvankelijkheid van het beroep tegen de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn;

2.2.1. Overwegende dat, naar luid van artikel 53, § 1, van de organieke O.C.M.W.-wet van 8 juli 1976 een beslissing waarbij, bij wijze van tuchtmaatregel, het ontslag van ambtswege wordt uitgesproken, onderworpen moet worden aan het advies van het college van burgemeester en schepenen en aan de goedkeuring van de

bestendige deputatie; dat, naar luid van artikel 53, § 3, van dezelfde wet, het betrokken personeelslid tegen de beslissing van de bestendige deputatie over de goedkeuring beroep kan instellen bij de Koning (thans de Vlaamse regering) binnen de 15 dagen na de kennisgeving van de genoemde beslissing; dat het uitputten van het door voormeld artikel 53, § 3, georganiseerde administratief beroep tegen de goedkeuring een voorwaarde van ontvankelijkheid *ratione materiae* van het annulatieberoep tegen de oorspronkelijke beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn is;

2.2.2. Overwegende dat in de voorliggende zaak de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin in haar beslissing van 1 augustus 1994 de laattijdigheid van verzoeksters beroep uitdrukkelijk heeft vastgesteld, en derhalve verzoeksters beroep, om deze reden alleen, als onontvankelijk heeft verworpen; dat verzoekster deze beslissing, haar op 4 augustus 1994 ter kennis gebracht, niet heeft bestreden, niet met een afzonderlijk annulatieberoep en zij evenmin in haar annulatieberoep tegen de beslissing van 27 april 1994 van de raad voor maatschappelijk welzijn een middel aanvoert dat specifiek betrekking heeft op de onregelmatigheid van de beslissing van 1 augustus 1994 van de Vlaamse minister; dat verzoekster deze beslissing van 1 augustus 1994 momenteel niet meer kan bestrijden, aangezien deze haar, in afschrift, ter kennis werd gebracht met de bijgevoegde mededeling dat verzoekster "een beroep bij de Raad van State" kon inleiden, waarvoor zij "over een termijn van zestig dagen beschikte, die ingaat de dag na de huidige kennisgeving", en de uitbreiding van het voorwerp van het voormelde beroep niet meer mogelijk is omdat een nieuw middel, buiten de beroepstermijn aangebracht, niet ontvankelijk is;

2.2.3. Overwegende dat de Raad van State aldus geconfronteerd wordt met een definitief geworden ministeriële beslissing, vaststellende dat verzoekster het door artikel 53, § 3, van de organieke O.C.M.W.-wet voorgeschreven georganiseerd administratief beroep te laat heeft ingesteld; dat de Raad van State derhalve niet meer bevoegd is de wettigheid van de ministeriële beslissing van 1 augustus 1994 te onderzoeken; dat bijgevolg dient vastgesteld dat verzoekster ten aanzien van de bestreden beslissing van 27 april 1994 het door de organieke O.C.M.W.-wet voorgeschreven georganiseerd administratief beroep niet naar behoren heeft uitgeput, zodat het voorliggend annulatieberoep tegen deze beslissing als kennelijk niet ontvankelijk dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op veertien november
1900 vierennegentig, door de Xe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.